

Andrew Ash: Velká Británie v roce 2021:

Vítejte ve středověku

- CZ24 News | 17. září 2021

UK: Obhájcí multikulturalismu požadují nejen, abychom v našem kulturním prostředí přijali rozsáhlé změny, ale požadují i to, abychom byli mnohem vstřícnější vůči některým středověkým zvykům, tradicím a náboženským zákonům. Trvalo to dlouho a stálo to mnoho životů, než se velké části světa podařilo těchto praktik zbavit.

Tento import muslimských zákonů a zvyků, které jsou často v rozporu s britským způsobem života, je považován za další příklad “preferenčního zacházení” s menšinovými skupinami obyvatelstva. To, že jsou křesťané a lidé jiných vyznání ve většině muslimských zemí často bezdůvodně pronásledováni, tuto zášť jen zvyšuje.

Obhájcí rozmanitosti pak ty, kteří s těmito zastaralými praktikami nesouhlasí, nálepkují jako “rasisty”, “xenofoby” nebo “islamofoby”, přestože se tito lidé ve skutečnosti staví proti bití žen, dětským sňatkům, mrzačení ženských pohlavních orgánů a proti celé řadě krutých zvyků, o nichž jsme si mylně mysleli, že již skončily v propadlišti dějin.

XX

Od druhé světové války jsme byli [ve Spojeném království](#) – a v Evropě všeobecně – postupně přinuceni přijmout “život v multikulturalismu”. A toto je nyní náš největší problém s filosofií “woke”. Ve Spojeném království to způsobilo více rozkolů a hněvu než cokoliv jiného.

Britská muslimská komunita, do které jsem se narodil a pro kterou mám určité porozumění a s níž mám určitou afinitu, neustále roste a požaduje zavedení “multikulturalismu” a různých cizích zvyklostí.

Obhájcí multikulturalismu požadují nejen, abychom v našem kulturním prostředí přijali rozsáhlé změny, ale požadují i to, abychom byli mnohem vstřícnější vůči některým středověkým zvykům, tradicím a náboženským zákonům. Trvalo to dlouho a stálo to mnoho životů, než se velké části světa podařilo těchto praktik zbavit.

Je to především právo šaría, kterému bylo od začátku osmdesátých let ve Velké Británii umožněno vzkvétat a které vyvolává nejvíc nepřátelských reakcí. Podle [zprávy BBC](#) z roku 2012, která citovala šejka Haithama al-Haddada, zástupce Islámské rady šaría ve Spojeném království (ISC, The Islamic Sharia Council):

Podle zprávy think tanku Civitas z roku 2009 v Británii zřejmě působilo odhadem 85 místních soudů šaría.

Několik organizací, jako je Islámská rada šaría (ISC), zaznamenalo v posledních pěti letech velký nárůst soudních případů.

“Počet našich případů se za posledních tři až pět let rozhodně více než ztrojnásobil,” řekl šejk al-Haddad.

“V průměru řešíme nyní každý měsíc přibližně 200 až 300 soudních případů. Před několika lety to byl jen malý zlomek tohoto počtu.”

“Muslimové se stále více noří do své víry a přitom si stále více uvědomují, co jim nabízíme,” vysvětlil.

Zavedení samostatného soudního systému pro muslimy v Británii nevyhnutelně vyvolalo zuřivou reakci nemuslimů, kteří nevidí důvod pro existenci odděleného soudního systému založeného na náboženství. Tento import muslimských zákonů a zvyků, které jsou často v rozporu s britským způsobem života, je považován za další příklad “preferenčního zacházení” s menšinovými skupinami obyvatelstva. To, že jsou křesťané a lidé jiných vyznání ve většině muslimských zemí často bezdůvodně pronásledováni, tuto zášť jen zvyšuje.

Navzdory skutečnosti, že právo šaría je široce odsuzováno, nebyl učiněn žádný pokus tento trend zastavit. Právo šaría je spojeno s bitím manželek, zneužíváním dětí, polygamií, nerovností před zákonem, mrzačením ženských pohlavních orgánů (FGM), [pravidly pro obřízku](#) v Sunně (“zvyková praxe”), nesnášenlivostí vůči homosexualitě, trestem smrti za rouhání, odpadlictví a dokonce trestem smrti pro oběti znásilnění. Zdá se, že ani pobouření lidskoprávních skupin, které považují středověkou praxi mrzačení ženských pohlavních orgánů (FGM) za neospravedlnitelnou a barbarskou, této [rozšířené praxi](#) nezabránilo.

Kontroverze kolem praxe mrzačení ženských pohlavních orgánů a dalších aspektů práva šaría jako je povolení bít ženy, dětské sňatky, polygamie, nerovnost před zákonem a zákony o rouhání, které omezují svobodu slova, budí pozornost britské veřejnosti. Širší důsledky práva šaría se proto staly tématem debat dokonce i ve [Sněmovně lordů](#).

Šíření práva šaría však dále pokračuje.

[Ukázalo se](#), že v přibližně 80 soudech šaría působících ve Velké Británii není žádný vzdělaný právník. Neexistuje řádné vedení záznamů. “Rozsudky” jsou vynášeny ad hoc a jak [zdůraznila](#) baronka Shreela Flather, “šaría je diskriminační vůči ženám, a to nejen ve vztahu k manželství a dětem, ale ve většině právních aspektů.”

Právníčka baronka Sayeeda Warsi, dcera pákistánských muslimských imigrantů a bývalá ministryně v konzervativní vládě, se proti tomu ohradila a řekla:

“... že existuje rozdíl mezi “šaríaou a právem šaría”, a že “šaría ve Velké Británii normálně existuje a je součástí naší multikulturní společnosti.” Baronka Warsi uvedla jako příklad finanční dluhopisy a studentské půjčky, které jsou v souladu s šaríaou, stejně jako halal potraviny a obřízka.”

Jen kdyby to bylo takhle.

Sayeeda Warsi argumentovala, že ženy nejsou zbaveny svých práv v civilně neuznaných “islámských” sňatcích “nikah” a předložila poněkud nejasný návrh, že vláda by měla formálně uznat islámská manželství, a tak omezit bigamii a polygamii. V Pákistánu není neobvyklé, že muži mají více manželek. Ačkoliv je bigamie ve Spojeném království nezákonná, polygamní manželství je uznáno, pokud bylo uzavřeno v zemi, kde je tato praxe legální. V současné době existuje ve Velké Británii v muslimské komunitě až 20 000 takových manželství.

[Nedávný průzkum](#) pro dokumentární pořad televize *Channel 4* zjistil, že 61 % muslimských párů, které uzavřely manželství podle tradičního islámského svatebního obřadu "Nikah", nemělo samostatnou civilní svatbu, která by legalizovala manželství podle britského práva. To znamená, že 6 z 10 žen ve Velké Británii, které podstoupily obřad "Nikah", není legálně vdaných. Žijí tedy jak bez zákonných práv, tak i bez jakékoliv civilní ochrany. To, že téměř 100 % vdaných muslimských žen uzavřelo manželství prostřednictvím svatebního obřadu "Nikah", ale méně než 40 % z nich je podle britského práva legálně vdaných, je alarmující statistika. Pokud by se manželství rozpadlo, 61 % vdaných muslimských žen nemá jinou možnost, než se odvolat na právo šaría spíše než na britské obecné právo, a jsou proto zbaveny práv, která by k nim byla u britských soudů spravedlivější, zejména co se týče podmínek potenciálního výživného a přidělení dětí do péče.

Takové zanedbání znamená, že tyto ženy ve skutečnosti [ztratily jakákoliv britská práva](#).

Bez přístupu k britským rodinným soudům, kde by mohly usilovat o rozdělení majetku, ať už jde o rodinný dům nebo důchod jejich manžela, zůstávají extrémně zranitelné. Když například moje matka podala v roce 1973 žádost o rozvod, byl to první případ v Británii, kdy vyšla najevo svatba "Nikah" – a manželství mých rodičů bylo soudem zpochybněno. K překvapení celé mé rodiny bylo zjištěno, že podle britských zákonů moji rodiče nikdy nebyli legálně oddáni. "Talak" – islámský rozvod – kterého můj otec dosáhl dva roky předtím na konzulátu Spojených arabských emirátů v Londýně (v té době v Británii neexistovaly žádné soudy šaría), kde třikrát prohlásil před muslimským svědkem, že se své manželky "zřiká" – byl ovšem [podle britského práva také neplatný](#).

Další importovaná muslimská praktika je porážka zvířat podle šarie, jejímž produktem je tzv. *halal* maso, které nyní zavedla většina prodejen rychlého občerstvení. Aktivisté za práva zvířat proti *halal* porážce bojují, protože porážku neomráčeného zvířete považují za zbytečně krutou praxi. Tón tohoto [pořadu BBC o právu šaría](#) dokonale souzní s islámským přístupem a zdá se, že BBC záleží na citech muslimů daleko víc, než na názorech ochránců zvířat:

"Mnoho lidí, včetně muslimů, šariu špatně chápe. Často je dávana do souvislosti s amputací končetin, smrtí ukamenováním, bičováním a dalšími středověkými tresty. Z tohoto důvodu je někdy považována za drakonickou. Někteří lidé na Západě považují šariu za archaickou a nespravedlivou společenskou praxi, která byla lidem, kteří žijí v zemích ovládaných šariou, vnucena. Mnoho muslimů má však jiný názor. V islámské tradici je šaría vnímána jako něco, co lidstvo podporuje. Věřící muslimové vnímají šariu, nikoliv jako něco primitivního, ale jako něco daného bohem. Ve společnosti, kde jsou endemické sociální problémy, šaría muslimy osvobozuje, aby si mohli uvědomit svůj individuální potenciál."

Předpokládám, že většina Britů se o náboženské praktiky jiných národů moc nezajímá. Námitky však vyvstávají, pokud jsou zákony, které se ve Spojeném království zdají archaické, ve velkém dováženy. Ať už to BBC a ostatní submisivní média zaregistrují nebo ne, jejich omluvný postoj vůči tomuto vývoji nutně rozzuří britskou veřejnost, která si může právem myslet, že staleté britské tradice jako Magna Carta, John Locke a Osvícení jsou nyní buldozerem tlačeny do příkopu. BBC a ostatní submisivní média zjevně nechápou, že šaría, která brání integraci muslimů do britského života, naši společnost poškozují. A to je ohromující. Je poněkud troufalé tvrdit, že bychom měli tolerovat práva těch, kteří sem přišli ze své vlastní svobodné vůle, ale kteří zde nyní hledají řešení svých problémů prostřednictvím náboženských zákonů ze sedmého století, které nemají místo v životě nemuslimské většiny obyvatel Británie.

"Země ovládané šariou" – konkrétně "islámské státy" – jsou proslulé tím, co my na Západě

považujeme za barbarství a nedostatečná lidská práva. Například otroctví, ačkoliv možná není oficiálně povoleno, stále existuje v některých částech [severní Afriky](#) a [Blízkého východu](#). Je také považováno za přípustné, aby si muslimský muž vzal nemuslimku, jak se mu zlíbí – o čemž svědčí více než [19 000 obětí grooming gangů](#) v Británii. Import těchto kontroverzních praktik neznamená jen krok zpět, ale je i katalyzátorem rozkolu v britské společnosti.

Zdá se, že přijetí multikulturalismu tak, aby vyhovovalo islámským tradicím a šaríi, je užitečným nástrojem v myslích těch, kteří zastávají rozmanitost, i když tím do společnosti sejí semena rozkolu. Obhájcí rozmanitosti pak ty, kteří s těmito zastaralými praktikami nesouhlasí, nálepkují jako “rasisty”, “xenofoby” nebo “islamofoby”, přestože se tito lidé ve skutečnosti staví proti bití žen, dětským sňatkům, mrzačení ženských pohlavních orgánů a proti celé řadě krutých zvyků, o nichž jsme si mylně mysleli, že již skončily v propadlišti dějin.

Autor: Andrew Ash se narodil ve Velké Británii v anglo-egyptské muslimské rodině. Žije v Londýně.